

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Elišky Cihlářové a soudců JUDr. Radana Malíka a JUDr. Jaroslava Hubáčka v právní věci stěžovatele **JUDr. M. P.**, za účasti 1) **Y. D.**, a 2) **Ministerstva vnitra**, se sídlem v Praze 7, Nad Štolou 3, v řízení o kasační stížnosti proti usnesení Krajského soudu v Ostravě ze dne 8. 9. 2005, č. j. 60 Az 221/2004 - 52,

t a k t o :

- I.** Kasační stížnost **s e z a m í t á .**
- II.** Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Krajský soud v Ostravě usnesením ze dne 8. 9. 2005, č. j. 60 Az 221/2004 - 52, ustanovil účastníkovi 1) pro řízení o jeho kasační stížnosti proti rozsudku Krajského soudu v Ostravě ze dne 9. 6. 2005, č. j. 60 Az 221/2004 - 37 zástupcem stěžovatele.

Proti tomuto usnesení podal stěžovatel v zákonné lhůtě kasační stížnost a jako důvod jejího podání uvedl, že v současné době je ustanoven Obvodním soudem pro Prahu 8 v patnácti řízeních jako opatrovník a v dalších přibližně deseti řízeních v trestních věcech jako obhájce ex offio. Nemůže tak přijmout zastupování stěžovatelky, neboť již nemá kapacitu na to, aby ji mohl řádně zastupovat, a mohl by tím i ohrozit zájmy osob, kterým již právní služby poskytuje, čímž by se zpronevěřil pravidlům profesioniální etiky, která je podle zákona č. 85/1996 Sb., o advokacii, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o advokacii“), povinen respektovat. Dále uvedl, že podle čl. 8 odst. 2 usnesení představenstva České advokátní komory č. 1/1997 ze dne 31. 10. 1996 je povinen odmítnout právní službu v případě, kdy by jejím poskytnutím byly ohroženy zájmy osob, kterým již právní služby

poskytuje. Proto navrhl napadené usnesení zrušit, věc vrátit krajskému soudu k dalšímu řízení a přiznat kasační stížnosti odkladný účinek.

Nejvyšší správní soud přezkoumal na základě kasační stížnosti napadené usnesení v souladu s ustanovením § 109 odst. 2 a 3 s. ř. s., vázán rozsahem a důvody, které uplatnil stěžovatel, přičemž neshledal vady uvedené v odstavci 3 citovaného ustanovení, k nimž by musel přihlédnout z úřední povinnosti.

Případy, kdy je advokát povinen a oprávněn požádat o zrušení ustanovení jsou taxativně uvedeny v § 20 odst. 1, 2 zákona o advokacii. Podle odst. 1 citovaného ustanovení je advokát povinen požádat o zrušení ustanovení, zjistí-li dodatečně skutečnosti uvedené v § 19 a podle odst. 2 citovaného ustanovení je advokát oprávněn požádat o zrušení ustanovení, dojde-li k narušení nezbytné důvěry mezi ním a klientem nebo neposkytuje-li klient potřebnou součinnost.

Pokud stěžovatel spatřuje důvod pro zrušení svého ustanovení ve své pracovní vytíženosti, pro kterou není schopen poskytnout účastníkovi 1) kvalitní právní služby, nejedná se o důvody, pro které musí nebo může být podle § 20 odst. 1, 2 zákona o advokacii zrušeno ustanovení advokáta, neboť se nejedná o skutečnosti uvedené v § 19 citovaného zákona, nedošlo k narušení nezbytné důvěry mezi advokátem a klientem a ani se nejedná o případ, že klient neposkytuje potřebnou součinnost.

Z důvodů výše uvedených Nejvyšší správní soud kasační stížnost podle § 110 odst. 1 s. ř. s. zamítl.

O stěžovatelem podaném návrhu, aby byl kasační stížnosti přiznán odkladný účinek dle § 107 s. ř. s. Nejvyšší správní soud nerozhodl, neboť věc byla vyřízena přednostně v souladu s ustanovením § 56 odst. 1 ve spojení s § 120 s. ř. s.

Výrok o náhradě nákladů řízení se opírá o ustanovení § 60 odst. 1, věta první ve spojení s § 120 s. ř. s., podle kterého nestanoví-li tento zákon jinak, má účastník, který měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil, proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. Stěžovatel v řízení úspěch neměl, proto nemá právo na náhradu nákladů řízení a účastníkům žádné náklady s tímto řízením nevznikly.

P o u č e n í : Proti tomuto rozsudku **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 13. dubna 2006

JUDr. Eliška Cihlářová
předsedkyně senátu